

جہاں عشق دی مے دے جام پیتے۔ گلاں سچیاں سکھے سنا ندیاں نہیں
اکو جام کئی پی کے مست ہوئیاں۔ کئی کڑھیاں دے کڑھے پچاندیاں نہیں
ملا مفتی دے فتوے توں ڈرن ناہیں۔ نعرے وانگ منصور دے لاندیاں نہیں
چڑھی جہاں نوں عشق دی مے ڈاھڈی۔ کھل کدوں او اپنی پچاندیاں نہیں
یاردے درشن دیاں پیاسیاں اکھیاں دی۔ پیاس دیدے نال بجھاندیاں نہیں
جہڑیاں عشق دی سان دے اتے چہڑیاں۔ سدھیاں تیر دے وانگوں ہو جاندیاں نہیں
اپنے منہ دھیانے پئییاں جان سدھیاں۔ سرنوں ایدھر نہ او دھر ہلان دیاں نہیں
جادو بھریاں اکھاں سوہنے یار دیاں۔ دل نوں بدو بدی بھرماندیاں نہیں
جناں سانجھ کے مرضی پئے دل رکھو۔ دکھو دکھکی اوکھو لے جاندیاں نہیں
جہاں یاردے عشق دے سواد چکھے۔ دیوے یاد دے نت جلدیاں نہیں
دنیا داری دے مکاں وچ رچھ کے وی۔ دل چوں یار نہ کدے بھلاندیاں نہیں
جہڑیاں کردیاں عشق بلال وانگوں۔ دھپے سڑ کے چھمکاں کھاندیاں نہیں
بھانوں کو جھیاں حبشی غلام ہوون۔ سید اپنانا تم تہراندیاں نہیں
چڑھ کے کعبے دے اتے اور دین بانگاں۔ کعبہ پیراں دے تھلے لیا ندیاں نہیں
کردیاں عشق جو سلیمان فارس وانگوں۔ شاھیاں چھڈ کے گولیاں ہو جاندیاں نہیں
اگ عشق والی وچ سڑ کجھ کے۔ خاک نال اور خاک ہو جاندیاں نہیں
سوہنیاں کرک نظر فرسیانے لاند۔ دو جہانداں وچ نام فرپاندیاں نہیں
اویس کرنی وانگر کردیاں عشق نے جو۔ جوت عشق دی عجب جگاندیاں نہیں
سوہنے یاردی دیدی نت آون۔ پھیرے یاردے دوارے دے لاندیاں نہیں
آوندیں رہندیاں یار نہ ملے بھانویں۔ آون جان نہ کدی کہساندیاں نہیں
سڑ دیاں عشق دی اگ وچ دورہ کے۔ تن من عشق دے اندر پکاندیاں نہیں
رہندیاں یاردی یاد وچ مست ہر دم۔ بھانبر عشق دا خوب مچاندیاں نہیں
کردیاں عشق وہ غضب ادا کے نال۔ نیڑے والیاں نوں شرماندیاں نہیں
عاشق یار نوں اپنے تے کرن الٹا۔ ایسا عجب طریق اپاندیاں نہیں
یار اواناں دے عشق اچ ترف اٹھدا۔ نمبر سارے توں اگے لے جاندیاں نہیں
جاناں سیداں سرداراں نوں پے جاندا۔ عشق ایسا خیر کماندیاں نہیں
جبہ عاصا دستار، سلام جان دے۔ عجب کم اور کرو خاندیاں نہیں
عشق شرع دے اندر حرام ہو یا۔ جاناں عشق اندر کئی جاندیاں نہیں
عشق حلال ہووے تے سزا کاہدی۔ عشق والیاں قہر کیوں پاندیں نہیں
چھرے تیج تھلے کدی سولی اتے۔ کھلاں مغفیاں کولوں لہاندیاں نہیں
ابراہیم وانگوں کردیاں عشق نے جو۔ گل تے پتر دے چھری چلاندیاں نہیں
اتے کھلو قرآن حسین وانگر۔ پٹھے کم چا کرو خاندیاں نہیں

پیراں پٹھے لے کعبہ بلال وانگوں۔ قدر عاشقاں دی چا خاندیاں نہیں
شرع والیاں پردے بے پردہ۔ پردے وچ رہ پاپ کماندیاں نہیں
بے پردگی وچ عشق با پردہ۔ من نوں پاپ توں سدا پچاندیاں نہیں
نیت عین حلال عشق والیاں دی۔ پہلوں موت تو ہی مرجاندیاں نہیں
نانوین یاردے تن تے من کر کے۔ ذبحہ نفس نوں ہتھیں کراندیاں نہیں
کر کے یاردی ہستی وچ ہستی فنا۔ دوئی یاردے نال مکاندیاں نہیں
پیریں یاردے نام دے گھنگھر و نھ کے۔ پئییاں نچ نچ یار مناندیاں نہیں
عشق کم نہ ملاتے دنیا داراں۔ چند لکھاں چوں زہرا لے کھاندیاں نہیں
عشق کرن دی ہمت نہ ساریاں وچ۔ کوچے یاردے ٹانویاں جاندیاں نہیں
شرح شرم وچ رہ گئیاں دنیا داراں۔ عشق والیاں شرم چا لہاندیاں نہیں
شرح والیاں امتی تے عشق بھریاں۔ اہل بیت دے وچوں کہاندیاں نہیں
پٹھے کم کر تو تاں نہیں عشق دیاں۔ گلاں شرح دے ٹکراندیاں نہیں
تن من یاردے اتے نثار کر کے۔ کوٹھا شرح تے شرم داٹھاندیاں نہیں